

En konflikt, flera verkligheter?

En studie kring Brittiska politikernas bilder av de stridande parterna i Syrienkonflikten.

L. Alexander Brydon

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the images that are created of the combatant factions within the Syrian conflict by politicians from the United Kingdom. This is done through the use of a discourse analysis. The purpose of the study is also to highlight how certain created images of the combatant factions can shape what is seen as possible or impossible actions within British foreign policy in connection with the Syrian conflict. A part of this study is also dedicated to trying to uncover the views that British politicians have of the role of the United Kingdom today. The results of the study show that the created images of president Bashar al-Assad and his government in Syria are very negative and often responsible for the conflict in the country. The images of the Syrian opposition are often divided although the most common image is of fragmented groups which have links to extremism. This I argue has limited British foreign policy to non-military options. The results of the study also show how certain British politicians see the United Kingdom as a role model for other nations.

Nyckelord: Nodalpunkter, ekvivalenskedja, identitet, konflikt.

Antal ord: 10137.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Innehåll

ABSTRACT	2
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	3
1. INTRODUKTION.....	5
1.1 Problemområde	5
1.2 Syfte	7
1.3 Frågeställningar	7
2. BAKGRUND	8
2.1 Storbritanniens politiska system och dess nuvarande regering	8
2.2 Bashar al-Assad och konflikten i Syrien	8
2.3 Den syriska oppositionen	9
3. TIDIGARE FORSKNING	10
3.1 Constructing Britain's response to the Arab uprisings: A comparison of Bahrain and Libya. ...	10
3.2 Rethinking Britain's Role in the World for a New Decade: The Limits of Discursive Therapy and the Promise of Field Theory.	11
4. TEORI & METOD	14
4.1 Konstruktivism	14
4.2 Diskursteori	15
4.3 Urval & Material	18
4.3 Validitet	18
5. ANALYS	20
5.1 Vilken bild skapas av Bashar al-Assad och hans regering?	20
5.2 Den brittiska koalitionsregeringens bild av ledarna i Syrien.....	20
5.3 Labour partiets bild av ledarna i Syrien	22
5.4 Jämförelse mellan koalitionsregeringen och Labour partiets bilder av Bashar al Assad och hans regering.....	24
5.5 Bilden av den stridande oppositionen i Syrien	25
5.6 Den brittiska koalitionsregeringens bild av oppositionen i Syrien.....	25
5.7 Labour partiets bild av oppositionen i Syrien.....	28
5.8 Jämförelse mellan koalitionsregeringens och Labour partiets bilder av oppositionen i Syrien ..	30
5.9 Vad möjliggjorde bilderna av de stridande parterna för olika ageranden från Storbritanniens sida?.....	31

5.10 Vilka bilder av Storbritannien som en globalsäkerhetsaktör skapas inom diskurserna?	32
6. DISKUSSION	34
7. REFERENSLISTA.....	35
Tryckt litteratur.....	35
Internetbaserade studier.....	35
Internetbaserade artiklar	35
Internetbaserat material från debatter	37

1. INTRODUKTION

1.1 Problemområde

”If you’re not confused about Syria, you don’t really understand it”¹

Ovanstående citat är hämtat från en debatt mellan politiker i Storbritannien och belyser hur komplex bilden av den Syrisk konflikt anses vara. Omkring tre år har passerat sedan de första striderna brutit ut och beroende på vem man frågar kring konflikten kan svaren se olika ut. Konflikten i Syrien har i många fall präglats av att styrkor trogna till regeringen och styrkor hos oppositionen har anklagat varandra för en mängd kriminella handlingar och brott som strider mot de mänskliga rättigheterna. De som har följt den internationella mediebevakningen kan ha uppmärksammat att de olika sidorna inom konflikten har i flera fall skapat väldigt olika bilder av verkligheten.² Det är dock inte endast de stridande parterna vars bilder av verkligheten som går isär. Det finns också stora skillnader mellan de stater som vi kan kalla för globala säkerhetsaktörer, så som Storbritannien, USA och Ryssland. Dessutom finns det stora skillnader i mediebevakningen inom dessa länder.³ De olika bilderna av vad som pågår i konflikten anses även ha skapat spänningar i relationerna mellan dessa stater.⁴ Jag anser därför att ett intressant område att studera närmare är hur konflikten har beskrivits i ett av dessa länder. Mitt val har fallit på att i denna studie fokusera på diskursen som skapats av politiker i Storbritannien. Mer bestämt på politiker från den nuvarande koalitionsregeringen som består av Conservative party och Liberal Democrats samt politiker från det största oppositionspartiet Labour party. Mitt val föll på politiker i Storbritannien tack vare att det engelska språket är mest praktiskt för att genomföra denna studie. Min avsikt är inte att presentera en studie om hur konflikten i Syrien ser ut utan snarare hur ett antal brittiska politiker påstår att den ser ut. Studiens fokus kommer således att ligga på språket som används när konflikten har beskrivits, diskuterats samt debatterats av representanter från de

¹UK parliament. 21 May 2013 : Column 1175. *Syria (EU Restrictive Measures)*.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130521/debtext/130521-0004.htm>

²Al Jazeera. *Syria’s blame game*. 2012.

<http://www.aljazeera.com/programmes/insidesyria/2012/05/201251381030486287.html>

³Loiko, Sergei. 2012. *Russia coverage of Syria conflict echoes Damascus’ view*. La Times.

<http://articles.latimes.com/2012/jun/14/world/la-fg-russia-syria-media-20120615>

⁴Vale, Paul. 2013. *Syria Talks Result In Rising Tensions As Russia And Britain Clash Over Military Intervention*.

The Huffington Post. Hämtad: http://www.huffingtonpost.co.uk/2013/08/26/syria-britain-russia_n_3818208.html

tre största partierna i landet. Avsikten med studien är också att blottlägga eventuella likheter och olikheter mellan de bilder som skapats. Eftersom konflikten i sig kan ha väldigt många områden att studera har jag i denna studie valt att närmare studera vilka bilder som skapas av de stridande parterna inom konflikten och vilket utrikespolitiskt handlingsutrymme detta har gett Storbritannien i och med konflikten. Dessa forskningsområden utgör studiens två huvudfrågor och kommer således ges störst utrymme i analyskapitlet. Ett tredje forskningsområde är att belysa vilken bild de valda brittiska politikerna ger av det egna landet som en global säkerhetsaktör inom diskursen kring konflikten i Syrien.

Storbritannien och brittiska politiker är inte som vid tidigare tillfällen i historien den största aktören internationellt. Landet är dock fortfarande en tillräckligt viktig aktör för att få stort utrymme vid konfliktsituationer både genom sin militära kapacitet samt med dess plats i FNs säkerhetsråd. För att kunna göra en vetenskaplig studie av detta område har jag valt att använda mig av en diskursanalys som metod. Diskursanalysen beskrivs av Esaiasson, Gilljam, Oscarsson och Wängnerud vara en del av de kritiskt granskande former av metoder som går på djupet i studiet av texter eller andra former av yttranden vars mål är att argumentera för en åsikt.⁵ Diskursanalysen innefattar ofta att forskaren studerar de rådande maktförhållanden där förhoppningen är att kunna belysa vilken eller vilka bilder av ett fenomen som för tillfället anses vara de korrekta. Ordet *diskurs* kan definieras på olika sätt, i min studie har jag valt att utgå ifrån Winther Jörgensen och Phillips beskrivning; ”*ett bestämt sätt att tala om och förstå världen*”.⁶ Diskursbegreppet kommer dock diskuteras vidare senare i denna studie. I mitt sökande av tidigare forskning fann jag en mängd relevanta studier kring politiska diskurser som har skapats vid konfliktsituationer. Detta ledde mig även in på forskningsområdet kring Storbritanniens självbild och möjliga roll som en global säkerhetsaktör. Det finns dock inte lika mycket forskning kring diskursen som skapats av politiker i samband med konflikten i Syrien därför anser jag att min studie bidrar till att fylla ett tomrum inom detta forskningsfält. Ett återkommande tema i denna studie kommer vara begreppet identitet då jag fann att det var en bra utgångspunkt för forskning kring diskurser och således också ett bra verktyg för att besvara mina frågeställningar.

⁵ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena. 2012. Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad. 4. Uppl. Stockholm: Nordstedts Juridik.

⁶ Winther Jörgensen, Marianne, Phillips, Louise. 2000. Diskursanalys som teori och metod. Lund: Studentlitteratur AB. s. 7.

1.2 Syfte

Syftet med denna studie är att undersöka diskursen som skapats av politiker från Storbritanniens tre största partier kring de stridande parterna i Syrienkonflikten. Detta kommer att genomföras med hjälp av att belysa vilka bilder som skapas av de stridande parterna och hur detta i sin tur påverkar deras identiteter. Syftet är också att inom dessa diskurser kunna urskilja vilket handlingsutrymme detta har gett Storbritannien i konflikten samt försöka belysa vilka självbilder som finns av Storbritannien som en global säkerhetsaktör idag.

1.3 Frågeställningar

1. Vilka bilder skapar politiker från Storbritanniens tre största partier av de stridande parterna i Syrienkonflikten under perioden mars 2011 – juli 2013?
2. Vad möjliggjorde bilderna av de stridande parterna för olika ageranden från Storbritanniens sida?
3. Vilka bilder skapas av Storbritannien som en globalsäkerhetsaktör i förhållande till Syrienkonflikten inom diskurserna?

2. BAKGRUND

2.1 Storbritanniens politiska system och dess nuvarande regering

Storbritannien består av länderna England, Skottland, Nordirland och Wales. Det brittiska valsystemet består av majoritetsval i enmansvalkretsar vilket innebär att landet delas in i valkretsar. Politiska kandidater vinner sedan sitt mandat inom den egna valkretsen. Detta system anses ofta gynna tvåpartisystem även om den nuvarande regeringen består av två partier.⁷ Den brittiska makten anses utgå från parlamentet som består av två kammare i form av ett överhus och ett underhus. Överhusets makt anses dock i det moderna Storbritannien vara begränsad vilket har gjort att jag istället i min studie fokuserar på politiker som är invalda i underhuset.⁸ Sedan det senaste valet 2010 finns det 650 stycken invalda politiker i underhuset där 306 stycken representerar Conservative party, 258 Labour party och 57 Liberal Democrats. Övriga partier har jag valt att inte använda mig av i denna studie då de har för få platser i underhuset. Sedan 2010 har Conservative party och Liberal Democrats valt att bilda en regering tack vare deras majoritet av platserna i underhuset.⁹

2.2 Bashar al-Assad och konflikten i Syrien

Bashar al-Assad har varit president i Syrien sedan år 2000. Han kom till makten efter hans fader och den tidigare presidenten Hafez al-Assads bortgång. Familjen beskrivs ofta vara en del av den Alawitiska rörelsen av islam.¹⁰

Den rådande Syrisk konflikt har pågått sedan i mars 2011. Konflikten beskrivs ofta vara en del av den så kallade *arabiska våren* som i början av samma år såg massprotester mot de sittande regimerna i flera av länderna i Nordafrika och Mellanöstern.¹¹ Protesterna i Syrien anses från början ha varit fredliga. Beväpnade strider var dock snart ett faktum och anses ha

⁷ Gustafsson, Agne. *Majoritetsval*. Nationalencyklopedin. <http://www.ne.se/lang/majoritetsval>

⁸ *Storbritannien*. Nationalencyklopedin. http://www.ne.se/lang/storbritannien?i_whole_article=true

⁹ *Current State of the Parties*. Parliament UK. <http://www.parliament.uk/mps-lords-and-offices/mps/current-state-of-the-parties/>

¹⁰ BBC News. 2013. *Profile: Syria's Bashar al-Assad*. BBC News. <http://www.bbc.com/news/10338256>

¹¹ Ariosto, David, Maktabi, Rima, Watson, Ivan, Zakaria Fareed. 2012. *Syria explained: What you need to know*. CNN. <http://edition.cnn.com/2012/08/24/world/meast/syria-101/> Hämtad: 2014-04-14.

brutit ut då civilbefolkning i landet tillsammans med före detta militärer från de olika delarna av den Syriska försvarsmakten valt att ta till vapen mot regimens styrkor.¹²

2.3 Den syriska oppositionen

Den syriska oppositionen består av en mängd olika grupperingar. Enligt vissa siffror finns det upp mot tusen stycken grupper som strider i Syrien.¹³ Free Syrian Army anses vara den första inom oppositionen och leddes från början av soldater och officerare som att lämna sina poster inom den syriska armén.¹⁴ Andra inflytelserika grupper anses vara Islamic Front, Al Nusra Front och grupper som strider för ett självständigt Syrien.¹⁵

¹² Ibid.

¹³ BBC. 2013. *Syria crisis: Guide to armed and political opposition*. <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-24403003>

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Ibid.

3. TIDIGARE FORSKNING

3.1 Constructing Britain's response to the Arab uprisings: A comparison of Bahrain and Libya.

I detta kapitel presenteras tidigare genomförd forskning som kommer att användas som inspiration för min egen studie. Sam Maguire och Rhiannon Vickers har genomfört studien *Constructing Britain's response to the Arab uprisings: A comparison of Bahrain and Libya*.¹⁶ Studien undersöker hur delar av den nuvarande Brittiska regeringen använde sig av språket för att skapa olika bilder av upproren i Libyen samt upproret i Bahrain under 2011. Båda upproren anses ofta vara en del av det som kommit att kallas den *arabiska våren* men på grund av strategiska intressen har de två konflikterna beskrivits väldigt olika. Studien gör alltså en jämförelse mellan de två fallen för att se huruvida det fanns skillnader inom diskurserna.¹⁷

I fallen med Libyen och Bahrain valde den brittiska regeringen att agera väldigt olika. I det förstnämnda deltog man aktivt i militära insatser samt använde sig av sanktioner medan man i det andra fallet valde att försöka få de olika parterna att agera fredligt genom processer av förhandlingar.¹⁸ Författarna använder sig av flera steg i sin analys av politiska uttalanden. Den första delen är kvantitativ och fokuserar på att finna vilka viktiga ord och begrepp som används i beskrivningen av de två upproren samt hur ofta begreppen benämns. Den andra delen är kvalitativt inriktad genom en diskursanalys för att se hur dessa viktiga begrepp används och vad de får för betydelse. Som grund i studien ligger också begreppet identitet och det är skapandet av de olika aktörernas identiteter som sedan motiverar olika ageranden från de brittiska politikernas sida.¹⁹ Det är med andra ord språket som står i fokus i studien då det anses vara avgörande för hur vi människor ser på verkligheten.

Resultatet visar att fallet med Libyen förekommer överväldigande fler gånger än vad dess motsvarighet i Bahrain gör i texter och uttalanden. Redan i det skeendet menar författarna att

¹⁶ Maguire, Sam, Vickers, Rhiannon. 2013. *Constructing Britain's response to the Arab uprisings: A comparison of Bahrain and Libya*. University of Sheffield. . http://adhrb.org/wp-content/uploads/2013/08/Britains_Response_Arab_Uprisings.pdf

¹⁷ Ibid.

¹⁸ Ibid. s. 2.

¹⁹ Ibid. s. 3.

brittiska politiker skapar en bild av att upproret i Libyen är viktigare än det i Bahrain.²⁰ Det visar sig också finnas stora skillnader i de identiteter som skapas. Ord som; ”regime” tillsammans med ”dictator” och ”dictatorship” används i beskrivandet av Muammar al-Gaddafis i Libyen medan begreppet ”government” användes när man talade om de styrande i Bahrain.²¹ Vidare visar studien att i fallet med våldsamma situationer i Libyen beskrevs händelser med ord som ”attack” eller ”attacking” medan det i Bahrain snarare handlade om; ”death(s)”, ”violence” och ”events”²². Detta leder till att det skapas tydliga verklighetsbilder där det ena landets ledare är betydligt mer aktiv och farlig än den andre där människor snarare skadas vid händelser som olyckor. Detta sätt att porträttera och skapa identiteter av de olika sidorna i konflikterna visar sig vara återkommande i studien även när det gäller beskrivningen av oppositionerna i de två upproren.

Genom att konstruera vissa bilder av verkligheten och olika identiteter åt de olika parterna i de två konflikterna kunde politiker från den brittiska regeringen motivera vissa politiska handlingar medan andra ageranden var uteslutna. Det resulterade i en diskurs där det inte bara var rätt att intervensera med militär kraft utan snarare att det hade varit katastrofalt och omänskligt att inte göra det.²³ I min studie kommer jag också undersöka vilka identiteter som skapades av de stridande parterna i den Syriska konflikten. Jag valde också att likt Maguire och Vickers se hur de olika identiteterna bidrar till att forma ramarna för Storbritanniens möjliga ageranden gentemot konflikten.

3.2 Rethinking Britain's Role in the World for a New Decade: The Limits of Discursive Therapy and the Promise of Field Theory.

Den andra studien som jag kommer att använda mig av som inspiration är David M. McCourts *Rethinking Britain's Role in the World for a New Decade: The Limits of Discursive Therapy and the Promise of Field Theory*.²⁴ Studien undersöker hur olika diskurer kring Storbritanniens roll i världen skapas samt vad detta har för påverkans effekt på landets utrikespolitik. Studien försöker också förutspå hur en framtida självbild kring landets roll kan

²⁰ Ibid. s. 8.

²¹ Ibid. S. 11.

²² Ibid. S. 12.

²³ Ibid. S. 20.

²⁴ McCourt, David M. 2010. *Rethinking Britain's Role in the World for a New Decade: The Limits of Discursive Therapy and the Promise of Field Theory*. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1467-856X.2010.00429.x/pdf>

se ut globalt samt hur en ny självbild skulle kunna skapas med hjälp av att det sker förändringar inom olika diskurser. Forskaren visar exempelvis hur vanligt förekommande begrepp och historiska ”klyschor” kan påverka självbilden av landet och därför också möjliga ageranden.²⁵ Ett sådant begrepp som används och kritiserar av McCourt är; ”*the special relationship*” som ofta får stå för de utrikespolitiska relationerna mellan Storbritannien och USA.²⁶ McCourt kritiserar det faktum att sådana begrepp finns och menar på att begreppen har en påverkan på den faktiska politiken. Storbritanniens roll i världen är i sig ett diskursivt område som är bundet till dessa historiska begrepp och myter. Begreppen kan således bli en del av politiska beslut då de påverkar förväntningarna på landets ageranden och dess utrikespolitik. Med andra ord måste landet ofta anpassa politiken för att försöka leva upp till den förväntade rollen. McCourt väljer dock att visa att även nutida politiker bidrar till att skapa olika bilder av vad Storbritanniens roll i världen är genom utrikespolitiska beslut och när de argumenterar sinsemellan.²⁷

Studien har delat in diskurserna kring Storbritanniens roll i världen i två olika kategorier. Den första är; ”*analytical concept*” där främst olika personer inom den akademiska sfären kommer till tals genom att producera teorier och yttra åsikter. Den andra är; ”*political category*” som innefattar diskursen och beslut från politiker och andra beslutsfattare.²⁸ I studien visar McCourt att bilden av Storbritanniens roll i världen har varit relativt stabil sedan andra världskrigets slut trots att landet inte längre har varken samma ekonomiska eller militära kapacitet. Studien visar dock att en viktig anledning till detta är att forskning och synen på vetenskap, från den tidigare akademiska kategorin, inte fått tillräckligt stark genomslag hos politiker och beslutsfattare. Med andra ord har den tidigare bilden av Storbritanniens roll snarare reproducerats som sanning trots skillnader gentemot hur det faktiskt har sett ut under 1900- talets andra hälft.²⁹ Studien visar hur detta fungerar i empirin genom att belysa fall där brittiska politiker uttalar sig om stora utmaningar och konflikter där landet placeras i en avgörande och ledande roll; ”*When there is an issue where Britain has some competence, British leaders inevitably feel the urge to take the ‘lead’ on it and to publicise that they are so doing*”.³⁰ När det gäller frågan kring en framtida bild av Storbritanniens roll i världen beskriver McCourt att en avgörande del är hur ny kunskap eller *sanningar* skapas i frågan

²⁵ Ibid. s. 145-146.

²⁶ Ibid. s. 149.

²⁷ Ibid. s. 151.

²⁸ Ibid. s. 149

²⁹ Ibid. s. 159.

³⁰ Ibid. s. 155.

tillsammans med vem som får komma till tals. Detta beskrivs som; ”*From this perspective therefore our question ‘what is the future of Britain’s role in the world?’ is replaced by ‘what will be the place of Britain’s role in the world within the field of foreign policy knowledge production and expertise creation in Britain in the coming years?’*”³¹ Här belyses återigen att det avstånd som finns mellan kunskap från akademiska sfärer och det som anses vara kunskap inom politiska sfärer har en avgörande effekt på bilden av Storbritanniens roll och identitet. Detta leder i sin tur till att utrikespolitiken i landet påverkas. Jag har valt att i min egen studie endast studera hur brittiska politiker beskriver delar av konflikten i Syrien och bilden av det egna landets roll som global säkerhetsaktör. Jag använder mig inte av författarens ramverk men studien angränsar till mitt eget forskningsområde eftersom det hade kunnat placeras i McCourts ”*political category*”. En vidare forskning kring dessa olika fält lämnar jag till en eventuell framtid.

³¹ Ibid. s. 159-160.

4. TEORI & METOD

4.1 Konstruktivism

Konstruktivismen har teoretiska utgångspunkter som ofta anses vara bundna till olika former av diskursanalys. Det finns en grundidé inom konstruktivismen som menar att vi människor blir de personer vi är med hjälp av interaktioner med andra människor och de rådande samhälleliga förutsättningarna som finns. Vi människor som skapar också vårt eget samhälle genom olika former av formella överenskommelser eller outtalade avtal. Med andra ord kan man säga att; ”*Constructivism holds that people make society, and society makes people*”.³² Konstruktivismen hävdar att både människor och samhällen befinner sig i en typ av konstruerad verklighet. Med det menas att allting som vi anser vara självklart och det vi ser som kunskap hade kunnat vara annorlunda.³³ Den verklighet som vi uppfattar finns omkring oss är bara en av en mängd olika möjliga verklighetsbilder. Det finns heller inte någon sann eller objektiv bild av verkligheten utan allt är snarare bundet till rådande normer och uppfattningar kring vad som anses vara möjligt eller omöjligt inom vår kultur. Eftersom människor, stater eller andra aktörer inte kan undgå att befinna sig i en specifik kultur påverkas både deras egna intressen och vad som förväntas av dem på grund av de rådande *sanningar* som finns inom kulturen. Med andra ord formas identiteter av de kulturella ramar som finns omkring oss. Konstruktivismen är därför en intressant teoretisk utgångspunkt för de forskare som vill studera aktörers identiteter och hur dessa kan påverkas av att bli tillskrivna nya egenskaper. Genom att anses ha en viss typ av identitet kan en aktör ha vissa rättigheter och skyldigheter medan om den istället anses inneha en annorlunda identitet kan dessa rättigheter gå förlorade.

Inom konstruktivismen läggs det också stor vikt vid begreppet makt vilket också är vanligt förekommande inom olika former av diskursanalys. Den form av makt som främst åberopas kännetecknas av att den är konstruktiv. Makt kan innebära förmågan att kunna främställa fenomen eller beteenden som det rätta eller det felaktiga. Det kan ske när en aktörs bild och innebörd av ett omstritt begrepp blir till en norm.³⁴ Makt kan i detta avseende också ta sig uttryck genom skapandet av kunskap som i sin tur får reella konsekvenser för människor i

³² Onuf, Nicholas. 2013. *Making Sense, Making Worlds : Constructivism in Social Theory and International Relations* s. 4. <http://malmo.ebib.com.proxy.mah.se/patron/FullRecord.aspx?p=1181073>

³³ Barnett, Michael. 2005. ”*Social Constructivism*” s. 160.

³⁴ *Ibid.* s. 156.

deras vardag. Om det skulle anses vara en *sanning* att vissa grupper av människor är mindre värda än andra så hade det varit lättare för makthavare att stifta diskriminerande lagar mot de mindre värda.³⁵ Det finns ytterligare en fördel med konstruktivismen som teoretisk grund för forskare som avser att genomföra en diskursanalys och det är att användandet av språk har en avgörande roll i att forma världen. Att tala anses vara en handling som får konsekvenser för bilden av verkligheten.³⁶ Att beskriva någon eller några människor på ett negativt sätt kan bidra till att även andra bildar sig dåliga uppfattningar om dem. Konstruktivismen är inte en teori som kommer användas för att pröva någonting i det empiriska materialet. Det är snarare en teori som kommer att användas för att skapa en grund för studien att stå på, en utgångspunkt som ger mig ett par metaforiska glasögon när jag studerar ett utsnitt av ett politiskt fenomen.

4.2 Diskursteori

För att jag skall kunna genomföra en studie som besvarar mina frågeställningar har jag valt att använda mig av metoden diskursanalys. Mats Börjesson väljer att beskriva diskursanalyser som; ”Att studera diskurser och sociala konstruktioner innebär, uttryckt på ytterligare ett annat sätt, att fundera över det som sägs och hur det annars skulle kunna sägas”.³⁷ Diskursanalysen kan inte helt och hållet skiljas från de teoretiska grunder som den står på, därför kommer det även i denna del av studien presenteras teoretiska utgångspunkter och begrepp. Dessa begrepp används dock även senare metodologiskt i det kommande analyskapitlet. Det finns olika sätt att genomföra diskursanalytiska studier men de delar alla vissa teoretiska teman. Dessa utgår från att människors användande av språk hjälper till att forma bilder av våra identiteter och vår omvärld.³⁸ Jag har i denna studie valt att använda mig av den diskursanalytiska formen som kallas för diskursteori. Diskursteori bygger på ett antal verk av Ernesto Laclau och Chantal Mouffe. Först och främst kommer jag att utgå från, och använda mig av den djupgående beskrivningen av diskursteorin som genomförts av Winther Jørgensen och Phillips.³⁹ Jag har dock valt att endast använda delar av diskursteorin som jag anser var relevanta för studiens syfte. Det finns därför ytterligare begrepp, teoretiska utgångspunkter

³⁵ Ibid.

³⁶ Onuf, Nicholas. 2013. *Making Sense, Making Worlds : Constructivism in Social Theory and International Relations* s. 33-34. <http://malmo.ebilib.com.proxy.mah.se/patron/FullRecord.aspx?p=1181073>

³⁷ Börjesson, Mats. 2003. *Diskurser och konstruktioner – En sorts metodbok*. s. 21.

³⁸ Winther Jørgensen, Marianne, Phillips, Louise. 2000. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 7.

³⁹ Ibid.

och användningsområden som förknippas med diskursteorin som inte kommer att beskrivas här.

Laclau och Mouffes diskursteoretiska verk lägger främst fokus på användandet av språk och hur språk sedan ger mening till det vi ser och det vi tänker. Det anses finnas en värld omkring oss bestående av materiella ting som existerar vare sig vi väljer att tolka dem eller inte. Det är dock endast tack vare språket inom olika diskurser som vi kan skapa betydelser och förstå innebörden av tingen.⁴⁰ Exempelvis kan vi utan olika diskursers hjälp veta att det finns diamanter på vår jord, det är dock endast tack vare diskursernas hjälp som vi kan veta att dessa är dyrbara, vackra, statussymboler och så vidare. Anledningen till valet av Laclau och Mouffes diskursteori är för att förstå hur bilder av de stridande i Syrienkonflikten skapas genom att studera språket som använts inom diskursen. Diskursteorins idéer har sin grund i Ferdinand de Saussures tankar om att språket är en del av en *struktur* där ord får sina bestämda betydelser genom deras relation med andra ord som de antingen skiljs ifrån eller kopplas samman med. Laclau och Mouffe har dock i samklang med ett post-strukturalistiskt perspektiv valt att gå ett steg längre i diskursteorin och anser istället att ord får sin betydelse genom deras relationer till andra ord, men dessa specifika betydelser anses dock aldrig vara färdig-tolkade utan ordens betydelser kan snarare ändras beroende på var och hur de används inom strukturen.⁴¹ De menar därför att det pågår en konstant kamp om betydelserna av ord som innefattar bilder av människors identiteter och bilder av det vi ser omkring oss. Resultaten av dessa diskursiva kamper leder till bilder av verkligheten som påverkar vårt sätt se på omvärlden.⁴² Med andra ord skapar olika bilder av konflikten i Syrien också olika förpliktiganden för Storbritannien.

Laclau och Mouffe bidrar med ett antal begrepp som hjälper till att tydliggöra hur dessa strukturer byggs upp och fungerar. Först och främst klargörs att strukturer finns inom vårt språk och således också inom våra diskurser. En diskurs beskrivs som; ”... *en fixering av betydelse inom en bestämd domän*”.⁴³ En viktig egenskap som finns i diskurser är att de har begränsande effekter på språkets innebörd eftersom de vid en specifik punkt endast försöker ge plats åt en typ av tolkning. Med andra ord försöker en diskurs begränsa betydelser av fenomen så som händelser eller en identitet. De utestängda innebörderna väljer Laclau och

⁴⁰ Ibid. Sid. 15.

⁴¹ Ibid. Sid. 16-18.

⁴² Ibid. Sid. 31.

⁴³ Ibid. Sid. 33.

Mouffe att kalla för det ”*diskurssiva fältet*”.⁴⁴ Här befinner sig alltså alla de möjliga betydelser av någonting som inte får plats, eller ännu viktigare ur min studies synpunkt, det som *inte* sägs om någonting. Som tidigare nämnt finns det dock inte några ord vars betydelser som är absoluta eller färdiga utan de kan tolkas om med hjälp av det diskursiva fältet. Diskurser byggs upp av ord, som inom diskursteorin kallas för *tecken*, och som sedan får mening och betydelse genom deras relation till varandra. Inom en diskurs finns det också *nodalpunkter* som är; ”[...] *ett privilegierat tecken kring vilket de andra tecknen ordnas och från vilket de får sin betydelse*”.⁴⁵ Nodalpunkten spelar således en viktig roll inom diskursteori då man kan studera hur övriga tecken formas efter dem och tillsammans ger de en bild av något eller någon. Detta råder en oändlig kamp mellan olika betydelser som finns inom vårt språk. På detta sätt kan en mängd olika verklighetsbilder skapas kring samma händelse, fenomen eller identitet. Denna teoretiska grund väljer jag att använda mig av när jag studerar de bilder som brittiska riksdagspolitiker skapade kring de stridande parterna i Syrienkonflikten. Vidare används dessa bilder för att belysa vilka utrikespolitiska handlingar som anses vara möjliga utifrån hur bilderna ser ut. Ytterligare används de teoretiska grunderna för att belysa hur bilden av Storbritannien som en global säkerhetsaktör ser ut.

För att tydligare kunna visa hur detta ska kunna belysas ur i diskursen samt fungera i praktiken har jag valt att använda mig av en *ekvivalenskedja*. En ekvivalenskedja ger forskare möjligheten att studera hur nodalpunkterna i en diskurs knyts samman med andra tecken i en kedja och på så sätt också ger dem mening. Detta används främst för att belysa hur olika identiteter skapas. De andra tecknen runt nodalpunkterna ger liv åt en identitet och binder samman den med en rad egenskaper och därmed också olika förväntningar. Identiteter tillskrivs sedan inte bara egenskaper gällande vad den *är*, utan också vad den *inte* är.⁴⁶ Det kan exempelvis innebära att någon diskursivt tillskrivs identiteten *terrorist* som sedan knyts samman med laddade tecken så som brutalitet eller ondska. Denna person blir då någon som orättfärdigt kan ta till vapen och kan vara villig att begå brott mot oskyldiga människor. Detta får sedan reella konsekvenser då andra aktörer kan få det svårt att rättfärdiga, stötta eller att ens förhandla med personen. Eftersom det inte finns någon bestämd formel för hur en diskursanalys skall genomföras har jag valt att använda mig av ekvivalenskedjan på det sätt som Winther Jörgensen och Phillips beskriver som; ”[...] *sammankoppling av betydelser*”.⁴⁷

⁴⁴ Ibid. Sid. 34.

⁴⁵ Ibid. Sid. 33.

⁴⁶ Ibid. Sid. 50-51.

⁴⁷ Ibid. Sid. 58.

Ekvivalenskedjan används för att tydliggöra vilka nodalpunkter som finns i diskursen kring de stridande parterna i Syrienkonflikten, hur dessa knyts samman med andra ord och vilka bilder av verkligheten dessa tillsammans skapar. Genom att tydliggöra de bilder som skapas av de stridande kan vi senare belysa vilket handlingsutrymme detta ger Storbritannien och även studera hur de berörda politikerna ser på det egna landets roll som en global säkerhetsaktör.

4.3 Urval & Material

I denna studie har jag valt att begränsa urvalet till att undersöka uttalanden från politiker inom Storbritanniens tre största partier. Materialet i studien har inhämtats från tidningsartiklar på internet samt politiska debatter. Partierna The Conservative Party och Liberal Democrats har sedan 2010 bildat en regering i landet. Politiker från dessa partier kommer i fortsättningen benämnas under beskrivningen koalitionsregeringen. Vidare kommer jag att undersöka uttalanden från politiker inom Storbritanniens största oppositionsparti The Labour Party, dessa kommer i studien benämnas som den brittiska oppositionen. Valet av att inte ta med övriga partier i studiens urval som finns representerade i det brittiska parlamentet grundar sig i att dessa innehar för få platser. Det finns även brist på material där dessa politiker uttalar sig gällande Syrienkonflikten. I studien har jag också valt att ytterligare avgränsa mitt urval genom att undersöka material från tidsperioden mars 2011 till juli 2013. Anledningen till detta val är att jag under insamlandet av material funnit gott om uttalanden under denna tidsperiod. Dessutom anser jag att tidsperioden löper under en längre tid vilket ger mig möjligheten att tydligt avgränsa mitt område vilket innebär att jag får en djupare förståelse för vad som sägs i diskursen. Vidare anser jag att tidsperioden är tillräckligt lång för att inte endast centrera kring enstaka händelser. Det är värt att nämna att en del av politikerna får större uttrymme än andra när det gäller att uttala sig kring konflikten i Syrien. Detta har blivit tydligt vid insamlandet av material och kan innebära att vissa politiker citeras mer frekvent än andra i studiens analysdel.

4.3 Validitet

Med validitet menas ofta huruvida studien mäter det som avses mätas.⁴⁸ Det har därför varit viktigt för mig att ha i åtanke att jag belyser en tidsbegränsad diskurs, alltså vad som har sagts om konflikten i Syrien under en viss tidsperiod. Jag har därför inte sökt att skapa

⁴⁸ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Wägnerud, Henrik. 2012. *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle individ och marknad*. s. 57-59.

generaliserande slutsatser. Det är också värt att ha i åtanke att även jag är fast en förkunskap och i en viss diskurs vilket har gjort det extra viktigt att granska allt material så neutralt som möjligt. Jag anser därför att validiteten i denna studie är hög då jag har hållt mig kritiskt till det insamlade materialet samt undersökt det som jag sagt skall undersökas, då jag tydligt avgränsat mitt forskningsområde.

5. ANALYS

5.1 Vilken bild skapas av Bashar al-Assad och hans regering?

Jag har valt att dela in detta analyskapitel i olika delar där olika områden av diskursen belyses var för sig. Med hjälp av ekvivalenskedjan kan vi blottlägga hur nodalpunkten i diskursen knyts samman med andra tecken som skapar bilder av de stridande parterna i konflikten. Detta bidrar sedan till att forma de olika parternas identiteter. I denna första del presenteras den del av diskursen som beskriver bilden av den styrande Bashar al-Assad och hans regering. Det är således bilden av deras identitet som först kommer belysas från delar av den brittiska koalitionsregeringen. Denna bild ställs sedan i jämförelse mot den bild som skapats av oppositionens politiker från Labour party. Jag har valt att använda mig av citat för att läsaren enklare ska kunna förstå vad det är som påstås i analysen. Jag anser också att mitt användande av direkta citat höjer nivån av intersubjektivitet i uppsatsen. Efter att ha studerat en stor mängd empiriskt material där berörda politiker har uttalat sig kan man urskilja begreppet *The Syrian regime* som en nodalpunkt i diskursen.

5.2 Den brittiska koalitionsregeringens bild av ledarna i Syrien

Hos politiker från koalitionsregeringen har ordet *regime* visat sig inte bara vara det vanligaste sättet att benämna Bashar al-Assad och hans regering på utan ordet har också fått en central roll i diskursen. Ordet får därför anses vara en nodalpunkt i diskursen. Forskarna Maguire och Vickers visade i deras studie hur användandet av ordet *regime* tidigare använts av brittiska politiker för att skapa en negativ bild av makthavare i andra länder. Ordet visar sig ha använts på samma sätt i diskursen kring regeringen i Syrien. I ett tal hos FNs generalförsamling använde premiärminister David Cameron ordet och knöt sedan samman det med en rad negativa egenskaper;

”[...] *a regime that week after week arrests, intimidates, tortures and kills people who are peacefully trying to make their voices heard*”.⁴⁹

⁴⁹ Cameron, David. 2011. Full Transcript | David Cameron | Speech To The UN General Assembly | New York | . *New Statesman*. 22 September <http://www.newstatesman.com/global-issues/2011/09/arab-world-region-libya-act>

Premiärminister Cameron väljer att vid flera tillfällen lägga vikt vid att de är en regim som regelbundet begår hemska brott under konflikten. Det är inte bara hot och arresteringar som anses användas mot oppositionen utan i diskursen beskrivs också hur Bashar al Assad är en ledare som mördar civilbefolkningen i det egna landet. Ytterligare ett exempel på detta är;

”[...] *this brutal dictator who's murdering so many*”.⁵⁰

Även Storbritanniens utrikesminister William Hague följer samma linje i diskursen som ovanstående när han understryker att det är en regim som dödar civila människor och är ansvariga för det pågående våldsamheter i Syrienkonflikten. Han väljer att uttrycka sig på följande sätt;

”*The regime has killed over 1500 civilians and has blood on its hands*”.⁵¹

Precis som de andra politikerna skapar även Martin Horwood som representerer Liberal Democrats en bild av att den syriska regeringen är villig att mörda människor som står i deras väg. I det brittiska parlamentet väljer han att säga;

”[...] *the murderous Assad regime*”.⁵²

Bilden som skapas av Bashar al Assad och hans regering i Syrien blir således en väldigt negativ sådan där de i princip är kapabla till att utföra vilka otäcka handlingar som helst bara för att få behålla makten inom landet. Ovanstående citat som är hämtade från diskursen anklagar dessutom Bashar al Assad och hans styrkor för att avsiktligt döda civila människor. Orden som används lämnar ingen tvekan om huruvida dessa fruktansvärda brott anses ha genomförts medvetet eller inte. Att döda av civila människor anses oftast likställas med att döda oskyldiga människor vilket i de allra flesta fall är en bild som skapar väldigt starka reaktioner.

Det skapas också en återkommande bild inom diskursen av att den Syriska regeringens handlingar och ageranden under konflikten har gjort att de saknar legitimitet till att styra

⁵⁰ NDTV. 2012. David Cameron says United Nations let world down on Syria. *NDTV*.
<http://www.ndtv.com/article/world/david-cameron-says-united-nations-let-world-down-on-syria-288858>
Hämtad: 2014-05-15.

⁵¹ William Hague. Foreign Secretary William Hague: "We will continue to seek support for a UN Security Council Resolution calling for an end to the violence" *GOV.UK*. <https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretary-statement-on-the-continuing-violence-in-syria> Hämtad: 2014-05-15.

⁵² 20 May 2013: Column 912.
<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130520/debtext/130520-0001.htm#13052013000004> Hämtad: 2014-05-17.

landet. Denna bild blir tydlig när utrikesminister William Hague talar om våldsamma händelser mot oliktankande som utförts kring den Syriska staden Hama;

”Violent repression in Hama will only further undermine the regime’s legitimacy [...]”.⁵³

Även premiärminister David Cameron väljer att skapa en bild av Bashar al Assad och hans regering som illegitima ledare i Syrien på grund av händelser som skett i konflikten. De anses även ansvariga för utvecklingsförloppet i Syrien. Premiärminister Cameron gör detta genom att ställa sig bakom ett officiellt uttalande tillsammans med ledare i andra Europeiska stater som säger;

”Our three countries believe that President Assad, who is resorting to brutal military force against his own people and who is responsible for the situation, has lost all legitimacy and can no longer claim to lead the country”.⁵⁴

Dessa uttalanden skapar en bild av konflikten i Syrien där den sittande regeringen har begått så pass allvarliga handlingar att de försummat rätten till den styrande makten i landet. Genom dessa uttalanden skapas också en bild av att legitimiteten övergår från att tillhöra regeringen till att istället hamna hos den Syriska oppositionen i konflikten. Detta är en egenskap som ytterligare påverkar bilden av Bashar al Assad och hans regering. De anses därför vara en fruktad regim som är villig att döda oskyldiga syriska människor för att inte förlora makten i landet. De anses samtidigt vara en regim som inte längre har rätten till att föra landets talan. Detta medför i sin tur allvarliga restriktioner för regimens förmåga att få gehör och medhåll vid internationella fredsförhandlingar och sammanträden.

5.3 Labour partiets bild av ledarna i Syrien

I diskursen som skapats av politiker från Labour party används också ordet regime för att beskriva Bashar al Assad och hans regering i Syrien. Detta är ett ord som vi tidigare har sett används av politiker i Storbritannien för att skapa negativa bilder av andra staters makthavare. Av denna anledning kan vi utgå från att även politiker från Labour party har en negativ åsikt gällande Bashar al Assad och hans regering. Genom att använda ordet regime i en

⁵³William Hague. Syria: Foreign Secretary comments on situation in Hama. *GOV.UK*
<https://www.gov.uk/government/news/syria-foreign-secretary-comments-on-situation-in-hama> (Hämtad: 2014-05-15).

⁵⁴David Cameron. President Assad has "lost all legitimacy and can no longer claim to lead the country" said the leaders of the UK, France and Germany in a joint statement today. *GOV.UK*
<https://www.gov.uk/government/news/uk-germany-and-france-call-for-president-assad-to-stand-down>
Hämtad: 2014-05-15.

ekvivalenskedja kan vi se att det även här knyts samman med ett antal negativa egenskaper. Douglas Alexander från Labour party väljer att i det brittiska parlamentet bland annat säga följande;

*”Let us all be clear that responsibility for the deaths of these innocent people lies at the door of President Assad and his murderous regime”.*⁵⁵

Återigen kan vi se hur brittiska politiker skapar en bild av president Bashar al Assad som en ledare av en regim som är villig att döda oskyldiga människor i Syrien. I uttalandet läggs också ansvaret för konflikten i landet över på presidenten. Jag anser att de flesta skulle bli väldigt provocerade när de beskrivningar av makthavare som istället för att skydda civila människor är ansvarig för att döda dem. Med andra ord är det väldigt starka bilder som målas upp av de brittiska politikerna. Denna bild förstärks sedan ytterligare från samma Douglas Alexander när han beskriver hur den syriska regimen inte bara dödar oskyldiga människor utan det som faktiskt pågår i Syrien snarare är en slakt;

*”[...] sustained slaughter by the Assad regime”.*⁵⁶

Om en sådan bild av de styrande i Syrien och deras ageranden hade ansetts vara en *sanning* bland människor skulle det bli väldigt svårt för ledarna i andra länder att inte agera kraftfullt för att försöka få ett slut på konflikten så snart som möjligt. I ett sådant fall hade med största sannolikhet samtliga politiska alternativ, även militära interventioner kunnat vara aktuella. Ytterligare en negativ bild av de styrande i Syrien skapas av Labour party politikern Peter Hain. Han väljer att knyta samman ordet regime med ordet *barbarity*. Detta är ett ord som kan innefatta en rad hemska egenskaper och som dessutom framställer Bashar al Assad som en brutal och våldsam ledare;

*” [...] the barbarity of Assad’s regime”.*⁵⁷

I diskursen som skapats av politiker från Labour party har jag också kunnat se ett tydligt spår av att Bashar al-Assad och hans regering inte anses kunna vara inblandade i ett framtida

⁵⁵ 6 Feb 2012 : Column 25.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> Hämtad: 2014-05-17.

⁵⁶ 6 Feb 2012 : Column 27.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> Hämtad:2014-05-20.

⁵⁷ 10 Jan 2013 : Column 490.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmhansrd/cm130110/debtext/130110-0002.htm#13011036000002> Hämtad: 2014-05-17.

Syrien. Denna bild av de syriska ledarna bidrar till att forma en förståelse av att de förr eller senare måste försvinna från makten i landet. Med andra ord kan vi se att de politiker från Labour party som bidrar till att skapa diskursen hoppas på att en framtida syrisk regering ser annorlunda ut än den nuvarande. Huruvida detta skall ske genom fredsförhandlingar, ett större stöd till oppositionella styrkor eller andra militära alternativ är dock inte lika tydligt. Douglas Alexander uttalar sig om detta enligt följande;

“There is clear agreement across the House and much of the international community that the regime has no future, and that Assad must go”.⁵⁸

Citatet belyser att det inte bara är Labour party politikernas önskan om ett maktskifte i Syrien utan det målas också upp en bild där detta är en önskan bland resterande politiker i det brittiska parlamentet. Det anses även finnas en konsensus i frågan bland många internationella ledare.⁵⁹ Vad som beskrivs vara anledningen till denna bild av Bashar al-Assad och hans regering inom diskursen är det faktum att han inte längre anses ha det syriska folkets stöd på sin sida. Labour party representanten Jack Straw väljer att beskriva detta genom att säga;

“[...] brutal regime that has lost the consent of its people?”.⁶⁰

5.4 Jämförelse mellan koalitionsregeringen och Labour partiets bilder av Bashar al Assad och hans regering.

I analysen av det empiriska materialet har vi kunnat se att brittiska politiker från både koalitionsregeringen och Labour party främst skapar en negativ bild av president Bashar al-Assad och hans regering. Detta blev tydligt då ordet regime visade sig ha en central roll i diskurserna. Ordet fick därför anses vara båda diskursernas nodalpunkt. Genom att belysa vilka ord och egenskaper som knutits samman med ordet regime i ekvivalenskedjor har vi kunnat få en förståelse av vilka bilder som skapats av de styrande i Syrien. Inom båda diskurserna skapades bilder där Bashar al-Assad och hans regering regelbundet dödar människor som inte aktivt deltar i striderna. På så sätt kan vi också hävda att de bilderna av de

⁵⁸ 6 Feb 2012 : Column 25.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> Hämtad: 2014-05-20.

⁵⁹ Douglas Alexander. 2013. Syria: don't fan the flames of conflict. *The Guardian*.

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/mar/12/syria-rebels-russia-political-transition> Hämtad: 2014-05-20.

⁶⁰ 11 Jun 2012 : Column 39.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmhansrd/cm120611/debtext/120611-0001.htm#1206117000002> Hämtad: 2014-05-20.

styrande i Syrien ser relativt lika ut. Jag har dock inte kunnat finna någon politiker från koalitionsregeringen som väljer att gå lika långt i sin beskrivning av de syriska ledarnas ageranden som Douglas Alexander gör när han använder det väldigt laddade ordet *slaughter*. Vi har kunnat se att de brittiska politikerna har valt att fokusera på två olika linjer inom deras diskurser. Politiker från koalitionsregeringen har i större utsträckning än de från Labour party valt att tillskriva Bashar al-Assad och hans regering egenskaper av att vara illegitima i sitt styrande av Syrien. På så sätt kan vi tolka detta som att det istället är den syriska oppositionen som har rätten till att styra landet. Politiker från Labour party väljer istället att i större utsträckning skapa en bild inom diskursen där det finns en konsensus kring att makthavarna i Syrien inte längre anses ha någon framtid i landet. Dessa två bilder skiljer sig åt även om de kan tolkas som att ha samma mål. Om Bashar al-Assad inte är den legitima ledaren i Syrien så bör han heller inte kunna anses ha någon framtid där och vice versa. Vi finner således genom denna analys att brittiska politiker skapat bilder av president Bashar al-Assad och hans regering där de tillskrivs en rad fruktansvärda egenskaper och som dessutom inte längre anses ha någon plats vid makten i Syrien. Oavsett om dessa bilder är korrekta gentemot vad som faktiskt hänt kan vi se att deras identitet är bunden till ondska och förtryck.

5.5 Bilden av den stridande oppositionen i Syrien

Här presenteras de bilder som skapas av den stridande oppositionen inom konflikten i Syrien. Likt ovan kommer jag att belysa den bild som skapats av politiker tillhörande den brittiska koalitionsregeringen. För att kunna genomföra detta krävdes det återigen att jag studerade en mängd material och med hjälp av en ekvivalenskedja blottlägga hur bilder med tillhörande egenskaper skapas inom diskursen och påverkat den syriska oppositionens identitet. Efter att ha studerat det insamlade materialet har jag funnit att *The Syrian opposition* är ett centralt begrepp som används av politiker från den brittiska koalitionsregeringen när de beskriver de oppositionella grupperna i Syrien. Därför får begreppet också anses vara en nodalpunkt inom diskursen.

5.6 Den brittiska koalitionsregeringens bild av oppositionen i Syrien

Till skillnad från det mer negativt laddade begreppet *regime* som användes i beskrivningen av de styrande i Syrien anser jag att begreppet *opposition* är ett mer neutralt begrepp. Vad som

dock visar sig vara tydligt i diskursen är att de flesta politiker anser att relationen till den syriska oppositionen är en problematisk sådan. Anledningen till detta är att bilden som skapas av oppositionen i Syrien visar att de inte är enade. Istället framställs en bild där delar av den stridande oppositionen inte anses dela samma mål för Syrien som de i Storbritannien. Utrikesminister William Hague beskriver detta då han säger;

*“We will have to see how the opposition groups develop. We are urging them to come together, but I stress that our contact has been with those advocating peaceful action.”*⁶¹

Uttalandet visar att utrikesministern betonar att det finns en oro för utvecklingen av de oppositionella styrkorna i konflikten och därför bör också Storbritannien agera med en viss försiktighet. Han betonar också vikten av att Storbritannien vid det dåvarande tillfället inte hade någon kontakt eller visar något stöd för de delar av oppositionen som deltar i striderna. Även politikern Rehman Chishti från Conservative party skapar en bild av en splittrad opposition inom olika grupper med olika visioner av ett framtida Syrien. Chishti säger;

*“Unless the opposition are united, the future for Syria looks bleak”.*⁶²

Även i denna beskrivning anser jag att det går att belysa en oro för att det finns grupperingar med motiv och åsikter som inte anses vara bra för ett framtida Syrien. Vi har tidigare i denna studie kunnat se hur det finns stridande grupperingar i Syrien som anses vara av en extrem karaktär. Det är därför troligt att det är på grund av dessa grupperingar som det uttrycks en oro från politiker inom Conservative party i samband med beskrivningen av den syriska oppositionen. Jag anser också att Chishtis beskrivning skapar en bild där de olika grupperna bör ena sig innan konfliktens slut. Detta för att undvika ett fortsatt krig mellan de olika grupperingarna vid en eventuell besegring av Bashar al-Assad och hans regering. Ytterligare en politiker som väljer att skapa en liknande bild av den syriska oppositionen är Conservative party politikern Mark Field. Field säger i ett uttalande;

*”I’m concerned last week’s EU declaration appears to bring us nearer to aiding and arming people who would be subject to 24-hour surveillance if they lived in this country”.*⁶³

⁶¹6 Feb 2012 : Column 39.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001>

⁶²6 Feb 2012 : Column 42.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001>

Field skapar en tydligare bild av den oro som genomsyrar diskursen kring delar av oppositionen i konflikten. Hans uttalande är väldigt deskriptivt när han säger att det finns personer inom den stridande oppositionen som hade varit tvungna att övervakas om de vart bosatta i Storbritannien. Det skapas därför en bild av den syriska oppositionen som för tankarna till kriminalitet och terrorism. Detta kan i sin tur anses ha en begränsande effekt på den brittiska regeringens möjlighet till att kunna stötta den syriska oppositionen. Premiärminister David Cameron skapar också en bild av att delar av den syriska oppositionen har vad som anses vara extrema åsikter och därför är en potentiell fara för hela världen. Han väljer att säga;

*“Let's be clear - I am as worried as anybody else about elements of the Syrian opposition, who are extremists, who support terrorism and who are a great danger to our world”.*⁶⁴

Han väljer dock att följa upp detta citat med en beskrivning av att det fortfarande finns andra delar av oppositionen som delar de ”rätta” åsikterna kring hur ett framtida Syrien skall se ut. Dessa delar menar han, är värda att stödja och de anses stå upp mot den hemska regimen som är villig att använda kemiska vapen mot civila i Syrien. Detta beskriver han som;

*“We should be on the side of Syrians who want a democratic and peaceful future for their country and one without the man who is currently using chemical weapons against them”.*⁶⁵

För att ytterligare skapa en bild av att det finns starka krafter inom oppositionen med positiva egenskaper väljer premiärminister Cameron att använda sig av begreppet ”*the official Syrian opposition*” och beskriver dessa delar av oppositionen som;

*“[...] I do not see purely a religious grouping; I see a group of people who have declared that they are in favour of democracy, human rights and a future for minorities, including Christians, in Syria”.*⁶⁶

⁶³ Wright, Oliver, Morris, Nigel. 2013. *Conservative MPs have warned Downing Street they may oppose the Government in any Parliamentary vote on the issue.* The independent. <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/cameron-faces-serious-cabinet-split-over-over-arming-syrian-rebels-8646433.html> Hämtad:.

⁶⁴ *PM speaks of Syria opposition fears.* Express. <http://www.express.co.uk/news/uk/408119/PM-speaks-of-Syria-opposition-fears> Hämtad: 2014-05-21.

⁶⁵ [Ibid.](#)

⁶⁶ 3 Jun 2013 : Column 1239.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm>
Hämtad: 2014-05-21.

Bilden som skapas av den syriska oppositionen är således en splittrad sådan där det både finns goda och negativa krafter. Bilden av de negativa delarna av oppositionen har fått stort utrymme inom diskursen vilket gör att vi kan anta att det finns en stor oro kring dem och deras utveckling. De knyts samman med en rad negativa egenskaper som extremism och terrorism vilket i sin tur har förmågan att skapa starka reaktioner hos människor och påverka deras bild av oppositionen negativt. Det skapas dock samtidigt en bild av att det inom oppositionen fortfarande finns positiva krafter som tillskrivs positiva och ”västerländska” egenskaper så som *democratic* och *peaceful* vilket hade kunnat rättfärdiga att Storbritannien valt att stödja dem.

5.7 Labour partiets bild av oppositionen i Syrien

Politiker från Labour party använder likt de inom koalitionsregeringen begreppet *The Syrian opposition*. Ordet får därför även i denna del av analysen anses vara en nodalpunkt inom diskursen. I diskursen kan vi urskilja att det skapas en återkommande bild av oppositionen som splittrad i flera grupperingar och som i vissa fall kan ses som bundna till extrema ideologier och terrorism. Labour party politikern Dennis McShane beskriver hur det kan finnas likheter med andra oppositionella grupper från tidigare konflikter och som i efterhand har erkänts vara terrorist nätverk. Han uttalar sig enligt följande;

*“However, before we go down the road of arming the opposition, should we not recall what happened when the west armed the mujaheddin and they turned into the Taliban and al-Qaeda?”*⁶⁷

McShane skapar en bild av att den syriska oppositionen delar egenskaper med vad som måste anses vara två av vår tids mest kända “terrorgrupper”. Utifrån denna bild skulle ett eventuellt militärt stöd till oppositionen i Syrien kunna leda till att Storbritannien i framtiden kommer att kunna hamna i en konfliktsituation med den nuvarande syriska oppositionen. En snarlik bild skapas av Labour party politikern Dennis Skinner då även han beskriver att det finns stridande trupper i konflikten som ställer sig bakom ideologierna som finns hos terrorgrupper. Han säger;

⁶⁷ 6 Feb 2012 : Column 31.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> Hämtad: 2014-05-21.

“[...] ensure that the weapons do not fall into the hands of the al-Qaeda supporters among the Syrian opposition?”⁶⁸

Även Jeremy Corbin väljer att likt McShane skapa en bild av att militärt stöd till den syriska oppositionen skulle kunna förvärra situationen då oppositionen inte anses vara samlade utan snarare en mängd grupper med olika mål. Dessa grupperingar anses dessutom vara så pass splittrade att det finns risk för att det uppstår inbördes stridande mellan dem. Han säger att;

“[...] there is a civil war going on in Syria and he is now proposing to arm part of the opposition, which will then create a further civil war within a civil war”.⁶⁹

På detta sätt skapar flera politiker från Labour party en bild av att det inte utan vissa svårigheter går att skilja den syriska oppositionen från de extrema element som anses finnas där. Dessutom beskriver ett antal politiker att ett starkare brittiskt stöd till oppositionen i Syrien skulle kunna vara skadligt och riskera en ytterligare eskalering av våldet inom konflikten. Politikern Douglas Alexander bidrar i diskursen med att använda andra begrepp när han talar om den syriska oppositionen i tidningen *The Guardian*. Där beskrivs oppositionsstyrkorna vara ”rebels” vilket jag anser är mer negativt laddat än begreppet *opposition*. Liket de tidigare nämnda kollegorna från Labour party skapar Alexander en bild av att oppositionens styrkor inte är enade vilket medför en möjlig fara om de skulle stötta militärt. Han uttalar sig att;

“The country today is awash with arms and it is impossible to guarantee the end use of weapons given the lack of clarity about the identity, intent and tactics of some of the rebel forces”.⁷⁰

Ovanstående citat anser jag belyser bilden av den syriska oppositionen som skapas av politiker från Labour party. Med hjälp av nodalpunkten *The Syrian opposition* har vi kunnat se hur bilden formats och kopplats samman med egenskaper genom att placerats tillsammans med andra ord. Det är en bild som visar att det inom oppositionen finns olika grupperingar som anses dela åsikter och ideologier med extrema grupperingar som kopplas till terrorism.

⁶⁸ 3 Jun 2013 : Column 1246.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm>

Hämtad: 2014-05-21.

⁶⁹ 3 Jun 2013 : Column 1247.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm>

Hämtad: 2014-05-21.

⁷⁰ Douglas Alexander. 2013. Syria: don't fan the flames of conflict. *The Guardian*.

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/mar/12/syria-rebels-russia-political-transition>

Det har skapats en bild där det finns en rädsla bland Labour party politikerna att exempelvis stötta oppositionen med militära medel eftersom dessa vapen hade kunnat användas mot andra grupper än den syriska regimens styrkor. Min tolkning av bilden är att det finns en ovilja att erkänna oppositionen som Syriens legitima ledare tills dess att ett enande bland grupperna har skett med de ”rätta” avsikterna för ett framtida Syrien. Den syriska oppositionen får således en identitet i diskursen där de inte anses vara tillräckligt pålitliga för att kunna motivera varken något militärt stöd eller militär intervention från Storbritanniens sida.

5.8 Jämförelse mellan koalitionsregeringens och Labour partiets bilder av oppositionen i Syrien

Vi har kunnat se att det både hos politiker från den brittiska koalitionsregeringen och hos politiker från Labour party skapats bilder av att den syriska oppositionen är splittrad i olika grupperingar. Inom båda diskurserna fanns det också en koppling mellan en del av de stridande inom oppositionen med grupperingar som anses vara terrorister. Jag menar därför att det har funnits en misstänksamhet inom diskursen gentemot den syriska oppositionen och en rädsla för att stötta dem då detta i framtiden hade kunnat riskerat Storbritanniens säkerhet. Jag anser att politikerna från Conservative party väljer att skapa en mer positiv bild av den syriska oppositionen då de oftare betonar att det finns goda krafter inom oppositionen som tillskrivs egenskaper som demokratiska och att de värnar om både mänskliga och minoriteters rättigheter. Dessa är egenskaper som värderas högt i ”västvärlden” och skulle kunna bidra till att människor får en mer positiv inställning till den syriska oppositionen. Labour party politikerna väljer att inte tillskriva oppositionen i Syrien dessa positiva egenskaper inom diskursen. Istället väljer de att oftare betona en koppling mellan delar av den syriska oppositionen och grupper så som al-Qaida. Politikern Douglas Alexander från Labour party beskriver vidare hur det finns en osäkerhet gällande den syriska oppositionens avsikter i konflikten och skapar dessutom bilden av att de är *rebels*. Bilden av den syriska oppositionen som skapats av politiker från Labour party anser jag därför kan påverka människors inställning negativt. Den syriska oppositionens får på grund av detta en något skiftande identitet. Identiteten kännetecknas av att vara splittrad i olika grupperingar där det finns krafter som både anses vara goda och onda. Således anser jag att det inom diskursen finns mer än bara en opposition. De olika delarna av oppositionen skulle därför behöva enas och förbinda sig till vad som anses vara goda värderingar för att på så sätt kunna motivera ett starkare stöd från Storbritannien.

5.9 Vad möjliggjorde bilderna av de stridande parterna för olika ageranden från Storbritanniens sida?

Studiens analys har hittills visat att Bashar al-Assad och hans regering ofta anses vara en fruktad regim som både regelbundet och avsiktligt dödar av en stor mängd oskyldiga människor i Syrien. Denna bild förstärks inom diskursen genom skapandet av bilder där den syriska regeringens handlingar har gjort att de inte längre kan anses vara de legitima ledarna i landet. I diskursen har det även skapats en bild av det som pågår i Syrien inte är en konflikt mellan två stridande sidor utan det som sker är snarare att Bashar al-Assads regim slaktar oskyldiga människor. Dessa bilder som skapas av politiker från både den brittiska koalitionsregeringen och från Labour party hade kunnat motivera mycket starka ageranden från Storbritanniens sida. Om dessa bilder hade ansetts vara sanningar bland människor hade andra stater i världen varit tvungna att agera. Det hade snarare ansetts vara omänskligt att inte använda alla tillgängliga medel för att få ett slut på dödandet. Jag anser också att det faller inom ramen för *Responsibility to protect* som säger;

*”Om det är ställt bortom tvivel att staten inte klarar av det ansvaret så ska världssamfundet agera och suveräniteten ställas åt sidan”.*⁷¹

Jag anser att en anledning till varför det inte skett starkare ageranden från Storbritanniens sida är den problematiska bilden som finns av den syriska oppositionen. Inom diskurserna har vi kunnat se att bilden av oppositionen i Syrien inte visar någon enad grupp utan snarare en mängd grupperingar med olika avsikter för landet. Denna bild problematiseras ytterligare av att delar av den syriska oppositionen anses vara bunden till olika terror nätverk. Ett militärt ingripande hade behövt att den syriska oppositionen ansågs vara ett bättre alternativ för den civila befolkningen i Syrien. Det hade helt enkelt varit svårt för brittiska politiker att motivera en militär intervention där resultatet hade kunnat leda till att grupperingar som binds till extrema ideologier och terrorism hade kommit till makten. Därför har bilderna av makthavarna i Syrien samt oppositionen i landet lämnat utrymme för ageranden som inte innefattar användandet av Storbritanniens militära styrkor. Det som snarare måste anses vara aktuellt är att genom diplomatiska medel försöka isolera den illegitima Bashar al Assad

⁷¹ Responsibility to Protect (R2P). <http://www.sakerhetspolitik.se/Sakerhetspolitik/Mansklig-sakerhet/Responsibility-to-Protect-R2P/> (Hämtad: 2014-05-21).

samtidigt som icke militärt stöd ges till den syriska oppositionen i hopp om att dessa grupper ska enas utan extrema element.

5.10 Vilka bilder av Storbritannien som en globalsäkerhetsaktör skapas inom diskurserna?

I diskursen som skapats av brittiska politiker kring konflikten i Syrien har jag valt att lyfta fram hur de ser på det egna landets roll som en global säkerhetsaktör. Jag kommer därför först att belysa hur politiker för koalitionsregeringen i Storbritannien knyter samman egenskaper med bilden av det egna landet. Sedan genomförs detsamma med politiker från Labour party för att kunna avgöra huruvida det funnits någon skillnad mellan beskrivningarna av det egna landets roll i samband med konflikten.

I diskursen kan vi urskilja att representanter från Conservative party ser Storbritannien som en förebild för andra nationer. Detta kan på så sätt återknytas till David M. McCourts studie gällande Storbritanniens roll i världen och tydliggöra att det finns liknande bilder i diskursen kring konflikten i Syrien. Utrikesminister William Hague gör detta tydligt i sitt uttalande;

“As I have put it to them, in this country, which is a thriving democracy, when we face an existential threat, all the parties come together, as with the coalition during the second world war”

I citatet kan vi belysa hur utrikesministern uppmanar den syriska oppositionen att enas precis som politiska rivaler i Storbritannien tidigare gjorde under andra världskriget. Bilden av Storbritannien anses dessutom vara ett utmärkt exempel på hur en demokratisk stat skall fungera. På detta sätt kan vi tydliggöra att det skapas bilder av att Storbritannien är en stat som andra bör aspirera till att efterlikna.

Det har inte vart lika enkelt att finna exempel i diskursen där politiker från Labour party skapar bilder av vilken roll Storbritannien har inom området av en global säkerhetsaktör. Det finns dock exempel där det skapas en bild av att Storbritannien inte anses inneha en avgörande roll för att få ett slut på konflikten i Syrien. Douglas Alexander beskriver att det snarare är USA och Ryssland som har störst chans att få till ett makt skifte i Syrien. Han säger;

*“America and Russia together remain the most credible brokers of a political transition in Syria”.*⁷²

Jag anser att citatet tonar ned bilden av Storbritanniens betydelse i Syrienkonflikten och ger istället andra stater egenskaper av att vara globala säkerhetsaktörer. På så sätt kan vi belysa att det finns vissa skillnader mellan politiker från den brittiska koalitionsregeringen och Labour party. Jag vill dock understryka att bristen på material där Labour party politiker har kommit till tals gör mig osäker inför att dra några definitiva slutsatser gällande deras syn på Storbritanniens roll som en global säkerhetsaktör.

⁷² Douglas Alexander. 2013. For months Labour has been calling for shuttle diplomacy between Washington and Moscow to resolve the ongoing crisis in Syria. <http://www.labourforeignaffairs.org/?p=107#more-107> Hämtad: 2014-05-22).

6. DISKUSSION

Resultaten visar att politiker i Storbritannien har möjligheten att skapa olika bilder av de stridande parterna i Syrienkonflikten. Detta kan ske genom uttalanden i bestämda diskurser. I de undersökta diskurserna har vi funnit att nodalpunkterna *The Syrian regime* och *The Syrian opposition* har fått sina betydelser och tillskrivits egenskaper tack vare de ord som de placerats tillsammans med i ekvivalenskedjor. Jag anser att dessa egenskaper och betydelser sedan har övergått från att endast finnas diskursivt i olika uttalanden till att påverka handlingsmöjligheterna för Storbritannien i samband med konflikten i Syrien. Detta är en viktig del av studiens teoretiska grund som säger att vår värld är en socialt konstruerad verklighet och där vi bidrar till att skapa bilder av fenomen och människors identiteter med hjälp av det talade ordet. I diskursen kring president Bashar al-Assad och hans regering har vi kunnat urskilja ett flertal negativa egenskaper som har bidragit till att skapa deras identitet. Negativt laddade begrepp så som mördare har visat sig vanligt förekommande i diskursen vid beskrivningar av den syriska presidenten och detta kan därför bli en ”sanning” även hos vanliga människor i Storbritannien då vi hämtar vår kunskap om omvärlden från diskurser. Studien visade även hur den syriska oppositionens identitet bidrog till att begränsa vad som ansågs vara möjliga ageranden för Storbritanniens utrikespolitik. Jag anser att bilden av den syriska oppositionen som splittrad i ett antal grupper istället för att endast bestå av ett enat syriskt folk som vill göra sig av med en illegitim regim gör att ett starkare stöd och en eventuell intervention aldrig anses vara aktuell från Storbritanniens sida. Studien visar även att den syriska oppositionens identitet ser olika ut hos regeringen i Storbritannien och Labour partiet. Koalitionsregeringen betonar starkare och oftare att det finns goda egenskaper inom den syriska oppositionen medan Labour partiets representanter oftare tillskriver den syriska oppositionen egenskaper från olika terror nätverk. Likt David M. McCourt studie finner även vi även här att det finns brittiska politiker som tillskriver den brittiska identiteter ledaregenskaper och bilden av att vara ett föredöme. Vi har även kunnat återknyta till och komplettera den studie som genomförts av Maguire och Vickers med konflikten i Syrien. I deras, precis som i min, användes negativt laddade begrepp i samband med beskrivningar av andra staters ledare.

7. REFERENSLISTA

Tryckt litteratur.

Barnett, Michael, 2005. "Social Constructivism" i Baylis, John – Smith, Steve, 2005. The Globalization of World Politics. New York: Oxford University Press.

Börjesson, Mats. 2003. *Diskurser och konstruktioner – En sorts metodbok*. Lund: Studentlitteratur AB.

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena. 2012. *Metodpraktikan – Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4. Uppl. Stockholm: Nordstedts Juridik.

Winther Jörgensen, Marianne, Phillips, Louise. 2000. *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur AB.

Internetbaserade studier.

Maguire, Sam, Vickers, Rhiannon. 2013. *Constructing Britain's response to the Arab uprisings: A comparison of Bahrain and Libya*. University of Sheffield. http://adhrb.org/wp-content/uploads/2013/08/Britains_Response_Arab_Uprisings.pdf (Hämtad: 2014-04-29).

McCourt, David M. 2010. *Rethinking Britain's Role in the World for a New Decade: The Limits of Discursive Theory and the Promise of Field Theory*. The British Journal of Politics & International Relations. Volume 13, Issue 2. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1467-856X.2010.00429.x/pdf> (Hämtad: 2014-05-10).

Onuf, Nicholas. 2013. *Making Sense, Making Worlds : Constructivism in Social Theory and International Relations*. New York and London: Routledge Taylor & Francis group. <http://malmo.ebib.com.proxy.mah.se/patron/FullRecord.aspx?p=1181073> (Hämtad: 2014-05-12).

Internetbaserade artiklar

Ariosto, David, Maktabi, Rima, Watson, Ivan, Zakaria Fareed. *Syria explained: What you need to know*. CNN. <http://edition.cnn.com/2012/08/24/world/meast/syria-101/> (Hämtad: 2014-04-14).

Al Jazeera. 2012. *Syria's blame game*. <http://www.aljazeera.com/programmes/insidesyria/2012/05/201251381030486287.html> (Hämtad: 2014-04-22.)

BBC News. 2013. *Profile: Syria's Bashar al-Assad*. BBC News. <http://www.bbc.com/news/10338256> (Hämtad: 2014-05-22).

Cameron, David. 2011. *Full Transcript | David Cameron | Speech To The UN General Assembly | New York |*. New Statesman. 22 September.

<http://www.newstatesman.com/global-issues/2011/09/arab-world-region-libya-act> (Hämtad: 2014-05-13).

Current State of the Parties. Parliament UK. <http://www.parliament.uk/mps-lords-and-offices/mps/current-state-of-the-parties/> (Hämtad 2014-05-22).

David Cameron. *President Assad has "lost all legitimacy and can no longer claim to lead the country" said the leaders of the UK, France and Germany in a joint statement today.* <https://www.gov.uk/government/news/uk-germany-and-france-call-for-president-assad-to-stand-down> (Hämtad: 2014-05-15)

Douglas Alexander. 2013. *For months Labour has been calling for shuttle diplomacy between Washington and Moscow to resolve the ongoing crisis in Syria.* <http://www.labourforeignaffairs.org.uk/?p=107#more-107> (Hämtad: 2014-05-22).

Douglas Alexander. 2013. *Syria: don't fan the flames of conflict.* The Guardian. <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/mar/12/syria-rebels-russia-political-transition> Hämtad: 2014-05-20.

Gustafsson, Agne. *Majoritetsval*. Nationalencyklopedin. <http://www.ne.se/lang/majoritetsval> (Hämtad 2014-05-22).

Loiko, Sergei. 2012. *Russia coverage of Syria conflict echoes Damascus' view.* La Times. 14 Juni. <http://articles.latimes.com/2012/jun/14/world/la-fg-russia-syria-media-20120615> (Hämtad: 2014-04-21.)

NDTV. 2012. *David Cameron says United Nations let world down on Syria..* <http://www.ndtv.com/article/world/david-cameron-says-united-nations-let-world-down-on-syria-288858> (Hämtad: 2014-05-15)

PM speaks of Syria opposition fears. 2013. Express. <http://www.express.co.uk/news/uk/408119/PM-speaks-of-Syria-opposition-fears> Hämtad: 2014-05-21.

Storbritannien. Nationalencyklopedin. http://www.ne.se/lang/storbritannien?i_whole_article=true (Hämtad: 2014-05-22).

Vale, Paul. 2013. *Syria Talks Result In Rising Tensions As Russia And Britain Clash Over Military Intervention.* The Huffington Post. http://www.huffingtonpost.co.uk/2013/08/26/syria-britain-russia_n_3818208.html (Hämtad: 2014-04-22.)

William Hague. *Foreign Secretary William Hague: "We will continue to seek support for a UN Security Council Resolution calling for an end to the violence"* <https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretary-statement-on-the-continuing-violence-in-syria> (Hämtad: 2014-05-15)

William Hague. *Syria: Foreign Secretary comments on situation in Hama.* <https://www.gov.uk/government/news/syria-foreign-secretary-comments-on-situation-in-hama> (Hämtad: 2014-05-15).

Wright, Oliver, Morris, Nigel. 2013. *Conservative MPs have warned Downing Street they may oppose the Government in any Parliamentary vote on the issue.* The independent. <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/cameron-faces-serious-cabinet-split-over-over-arming-syrian-rebels-8646433.html> (Hämtad: 2014-05-21)

Internetbaserat material från debatter

21 May 2013 : Column 1175. *Syria (EU Restrictive Measures)*. Parliament UK. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130521/debtext/130521-0004.htm>. (Hämtad: 2014-05-14.)

20 May 2013: Column 912. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130520/debtext/130520-0001.htm#13052013000004> (Hämtad: 2014-05-17).

10 Jan 2013 : Column 490. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmhansrd/cm130110/debtext/130110-0002.htm#13011036000002> (Hämtad: 2014-05-17)

6 Feb 2012 : Column 25. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> (Hämtad: 2014-05-20)

11 Jun 2012 : Column 39. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201213/cmhansrd/cm120611/debtext/120611-0001.htm#1206117000002> (Hämtad: 2014-05-20)

6 Feb 2012 : Column 39. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> (Hämtad: 2014-05-21)

6 Feb 2012 : Column 42. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001>

6 Feb 2012 : Column 25. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> (Hämtad: 2014-05-17)

6 Feb 2012 : Column 27. <http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> (Hämtad: 2014-05-20)

3 Jun 2013 : Column 1239.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm> (Hämtad: 2014-05-21)

6 Feb 2012 : Column 31.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201212/cmhansrd/cm120206/debtext/120206-0001.htm#1202063000001> (Hämtad: 2014-05-21)

3 Jun 2013 : Column 1246.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm> (Hämtad: 2014-05-21)

3 Jun 2013 : Column 1247.

<http://www.publications.parliament.uk/pa/cm201314/cmhansrd/cm130603/debtext/130603-0001.htm> (Hämtad: 2014-05-21)